

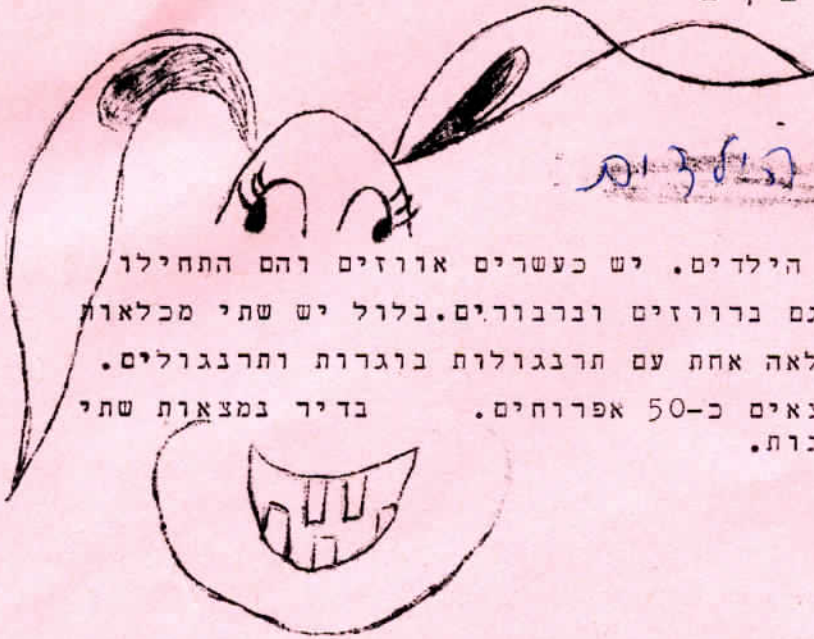

בית המדרש - תל אביב
בנין תש"ז

5 ON 1157
28, 12, 67

אהיה

בית

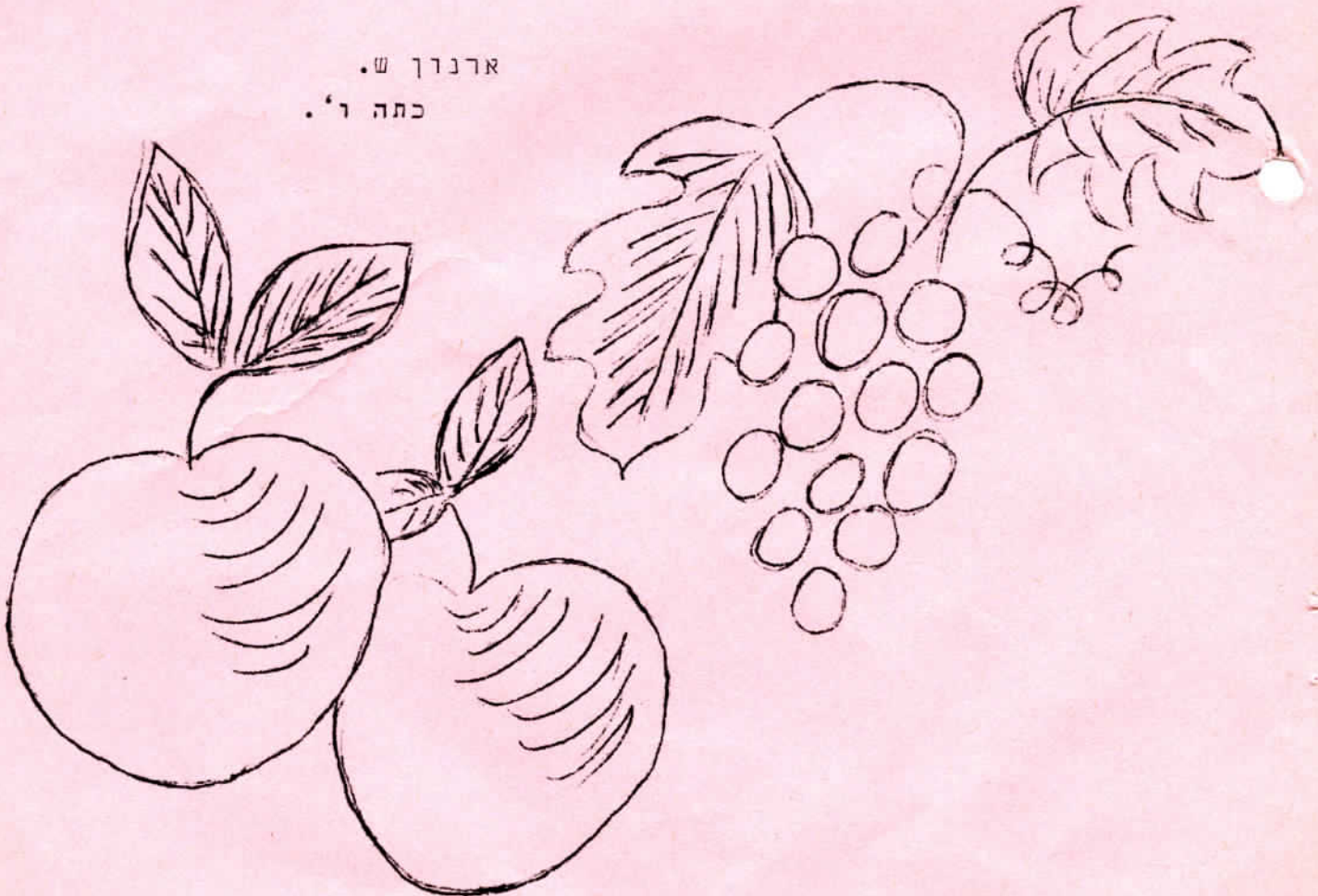

עכשיו עובת השפע במשק הילדים. יש כעשרים אווזים והם התחילו להטיל ביצים. ישנם גם ברווזים וברבורים. בלול יש שתי מכלאות מלאות תרנגולות ומכלאה אחת עם תרנגולות בוגרות ותרנגולים. בבית האמון נמצאים כ-50 אפרוחים. בדיר נמצאות שתי כבשים ולידן שתי ארנבות.

עובת הבציר נגמרה ואנו עומדים לפני גיזום. במטע התחילה השלכת, ובפרדס אנו מחכים לתוצאות. חלקה א' (ליד הכניסה) עובדה ונזרעה. גם חלקה ב' עובדה ונשתל בה בצל וסוגים שונים של פרחים. נורית החמורה עדיין מושכת את העגלה.

במשתלה נבטו הרבה שתילים.

ארנון ש.
כתה ו'.

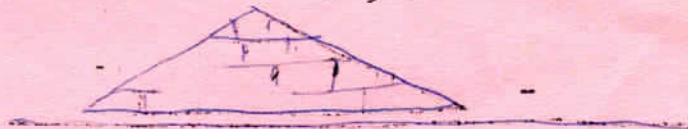

ביום של שעמום, במועדון "צולע" ברשמו הדברים הבאים:

"תשתוק! את יודעת את מי את מזכירה ל? את זאת ששקה בסרט. באמת? איזו מחמאה! את יודעת שהכוונה שלי להעליב אותך. נכון שאתה שובא אותי? למה? אני גורמת לך המון צרות. מה זה? צפרדע? יש לה קול כמו לחצוצרה. קצת יותר יפה. מי מעשן סיגריה? זה מה שמו... אתם בטח לא רוצים קפה, נכון? אני רוצה, כן, אני רוצה, יש סוכר? אוק, אני שובאת מחטים, אז אל תתפרי ככה. להיות בת זה דבר משעמם נורא, נכון? תמיד רציתי להיות בן. אילו הייתי דורון, הוא ילד לא רכרוכי ומשעמם. או, לכו לעזאזל! מי? המספרים. יש סוכר? מאין? משמחה? דוד, בוא תרים את זה! למה? ככה! אתה לא הפלת את זה. עפרה, תביאי עוגיה בבקשה, מה? אני צריכה להביא לך? אסתר; מה? אני מרגיז אותך? לא אמרתי, אני מקשיבה לשיחה שלכם, נורא מצחיקה. למה התסרוקת שלך כל כך מגוונת? מה זאת אומרת, כל יום אני עם משהו אחר? לא, כל הזמן אותה התסרוקת. לא נכון, פעם אני פרועה, פעם השיער למעלה, פעם למטה, פעם קוקו. למה האשה היא נחותה? את יהודיה? כן, איך את יודעת? ההורים שלי יהודים. תני לי דוגמא שהאשה נחותה. חוק הייבוס, אם אני הייתי אשתך ואתה היית מת, אני הייתי צריכה להתחתן עם מיכאל? פוי למשל רות, היא צריכה בעצם ללכת אחרי החמות שלה, לא יודעים מי כתב את התב"ך, כל אחד מבלבל את המוח. חוץ מחוק הייבוס התב"ך הוא בעצם בסדר גמור. מה היית עושה אילו היית לפני 2000 שנה? הייתי אשה חכמה וכותבת חוקים נבונים. ממילא ה' שובא אותי. אני צמאה לקפה, נו, עפרה, אבא שלך פעם הרביץ לך? כן, כשהייתי קטנה, אבל שוב אינני קטנה. את זוכרת שחרות ספר לבו על שני אנשים טדיסטים' הם היו גבר ואשה. טדיסטים לא יכולים לאהוב, יתכן שאצלם הסדיסטיות היתה כלפי ילדים ואצל אחרים כלפי כלביהם. טוב, אבל אצל רגילים? אסתר למשל היא מזוכיסטית, אילנה, פסמיסטית, לפני המצעד היא אמרה' "ממילא אני לא אראה אותו כי אמות עד אז". או, שוב הצפרדע הזאת. דוד, אתה גבר או לא? מוצא אותה או לא? טוב אני גבר, איזה ילד גועלי! אישה מועדון מלוכלך יש לבו! למה אני נותנת לך את התמונות? יש לי תמונות של חתיכים, לא תקבל אותן, לך לעזאזל, אתה מפריע לי.

תכונות של בנים. את שובאת בנים? לא, יש כמה שאני אוהבת, תלוי בתכונות שלהם. טוב, אני כל כך שמנה ודבילית. איזו שיחה מעציבת, הוי כבר עשרה לעשר, אילנה, את באה לישון? לא, שולי, את באה? איזה ערב משעמם. אם למישהו משעמם שישטוף את הכלים! לילה טוב. לרקום אני לא כל כך אוהבת, נו זה נורא...מה? את עושה קשר? אני תמיד מתחילה בקשר, לא שמת לב? אוי, הציוור נורא לא ברור, את יכולה לחזק את הקורים. מה, כבר עשר? לילה טוב!"

מוכר לכם? כעת התחדשו הפעילויות במועדון,

אולפני הפעילות האינציון

באחד מערבי השבתות האחרונים, היתה מסיבה משותפת של כתות ח' ט', מעמיעד וכפר הנשיא. למעשה הדבר התחיל מוקדם יותר. יום אחד הופיע במועדון שלנו אדם בעל בלורית צהובה (מוכר, לא?) ומודיע לנו כי בעדו שבוע תתקיים קבלת שבת עם ילדי עמיעד. כמובן, התגובות הראשונות היו; מה, לא מספיק שאנחנו סובלים אותם בלימודים? צריך גם בזמן החופשי? בעל הבלורית השתיק את כולם והתחיל לחלק תפקידים. "אתה אחראי לכבוד", אתה להצגה" וכו' "אך הכל צריך להיות מוכן עד יום ראשון". מה יצא מכל זה? ביום חמישי (!!) מתחילות ההכנות ולבסוף מגיע יום שישי המיוחל. ביום הקודם הודיעו לנו ילדי עמיעד כי יגיעו בשעה 2100. אך בשעה 2000 הם כבר היו אצלנו במשק. מתחילה המסיבה והכל טוב ויפה, עד לרקודים. כאן מתחילות הבעיות. אלמוני מעמיעד מוכן לבגן, אך הבנים הכבודים אינם רוצים לרקוד. בליט ברירה מקפצות הבנות לבדן. כאשר מגיעים לרקודי הזוגות משתכבעים הבנים (לאחר תחינות רבות) ומוכבים גם הם לרקוד, המסיבה נגמרה בשמחה גדולה.

רותי חצור (ט')

תקנון חברה

XX

עם חדוש הפעילות החברתית, התחילו גם מדריכים חדשים בעבודה עם הכתות השונות.

- קב' אייל - דני ואניבה.
- קב' עשור - קולין ויוסי.
- קב' עפר - רון.

לכל המשועממים-ביום חמישי נערב כלכם מוזמנים להוב
כדור-נוצה בחדר האוכל.

להתראות.

2035

סוף סוף אנחנו גדולים. עברנו את משבר הבר-מצוה, הלינה המשפחתית מאחורינו, אנחנו לומדים בתיכון, ועוזרים למק בשעות העבודה שלאחר הלימודים. בקצור - אנשים גדולים, אחראים פחות או יותר. רק מה? משהו החליף לפתע שהגיע הזמן, אנחנו מספיק גדולים עכשיו, לקבל על עצמנו עול נוסף הנראה הכרחי. הורינו יפקחו מהיום על הדאר המגיע אלינו. תשאלו ודאי לשם מה שפורר זה לעת זקבתנו? ובענה: הרי זה ברור כשמש, יתכן עד כה התכתבו עם בחמן פרקש ואולי עם מאו-טסה-טונג. אנחנו עלולים לקבל השפעה רעה! מוטב שילדים רכים כמוני יגדלו בחממה עד שיתחזקו דיים לעמוד מול העולם האכזרי. ויתכן שיקרה דבר נורא הרבה יותר ומתלחשים שאפילו כבר קרה, כנראה שאחד מאתנו קבל מכתב מקרוביו שבו במסר ד"ש (ושמא משהו חשוב יותר כגון סודות הפצצה האטומית של סין או משהו כזה) אבל שוד ושבר! הוא שכח למסור זאת להוריו, וכיצד מתקנים את המצב? לא-כך שילמדו אותו אלמוני מכתתנו, שמשום מה אין בוקבים בשמו (ושמא אין כזה?) להיות אחראי יותר, אלא שולחים את מכתבי כל הכתה אל ההורים! ותהיה התעוררהבלבנו, אם יגלו הורינו לפתע שאנו מנהלים התכתבות במרצת עם האו-א-אס, והאחים המוסלמים, הימנעו בעדנו? האם יפתחו את המכתבים שנקבל? הרי עלולה להיות בהם אינפורמציה סודית!

ובכן, לעת זקנה התחילו להשגיח על קשרינו עם העולם החיצון. האם לא עודדו אותנו תמיד לתופעה בריאה זו של התכתבות?

כתת עשור

Handwritten notes in Hebrew, including the words 'אנחנו', 'הורים', 'כתת', and 'עשור'.

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a signature or additional notes.

